

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 18.

w Sobotę dnia 1. Marca Roku 1800.

z Berlina d. 20. Lut.

J. O. Landgrafova Hessen-Darmstadt Wdowa przybyła tu z Meklenburg Strelitz, J. O. Xiążę Wilhelm Brunświcki podkownik i kommandant regimentu Kleysta powrócił do Prenzlau.

z Paryża d. 11. Lut.

Jeżeli propozycje pokoju (mówi jeden z tutejszych dzienników) i rady jedniące rządu francuzkiego nie mogły nakłonić ministrów angielskich do sentymentów umiarkowania zdalnych do pocieszenia ludzkości w iey klęskach i osuszenia łzów tylu familiów, to przynajmniej też propozycje wyraźnym będą dowodem, iż narod francuzki usiłował przyłożyć się do tego, aby uśłała owa febra zniszczenia i rzęzi, która grozi pochłonięciem generacyow Europy, kwitających teraz naybardziej.

„Co dotychczas nie było iawne, tylko niektórym politykom, co przesady i duch partyi zdawały się wprawiać w wątpliwość, to odkryte zostało teraz zupełnie w oczach narodów.”

„Rząd angielski chce upadku Francyi, ale nie dla tego, iż jest wolną albo niewolniczą, monarchiczną albo republikańską, burzoną przez fakcyę, albo spokojną pod rządem sprawiedliwym, lecz pragnie iey zniszczenia dla tego iedynie, gdyż jest iey rywalką, i że dwa dni pokoju mogłyby mu odjąć ow wpływ, który wynika z iego położenia, z iego potęgi przyrodzoney, w której ma tyle powodów opierania się.”

„Rząd angielski w swoim postępku wzglę-

dnie Francyi, podczas iey rewolucyi, podobny jest do nieprzyjaciela owego człowieka mocnego, który, gdyby ostatniego widział bydz łupem okrutnych utrapień, zgromadziłby przeciw niemu wszystkie źródła umartwienia, końcem odjęcia mu wszelkiej przyczyny do ubiegania się z nim w zawody.”

Do Bourdeaux zawinął okręt le Vengeur w 35 dniach z St. Domingo. Wiadomości, które z sobą przywiozł, nie są pocieszające. Obydway generałowie Negrow, Toussaint Luverture, i Rigaud, iawną toczą z sobą wojnę, i wyspa ta jest teatrem nayokropniejszego zniszczenia; obydwaj twierdzą, iż z oyczyzną trzymają, i ieden drugiego obwinia, iż się od niey oderwał, i niepodległym uczynić chce.”

Także przybył do Paryża generał Desfournaux, którego rząd w charakterze agenta swego, do wyspy Guadeloupe posłał, wspomniony generał odesłany został do Europy przez tamtejszą administracyą, która go obwiniała, iż na złe używał swey władzy.

Generał Eikenmeyer wyjechał tu ztąd przez Bruxellią do Moguncyi dla obięcia kommandy nad nową legią północnych Frankow, która z 4000 piechoty, 1000 strzelcow konnych, i 150 artylerzystow także konnych składać się ma.

Na teatrze opéry prezentowano w tych dniach wiadz tryumfalny iednego Cesarza rzymskiego z koroną na głowie. „Cesarz i woz tryumfalny (mówi dzisiejszy dziennik le Defenseur) przerażali dawniey strachem osoby, które się wszelkich rzeczy tego gatunku

obawiały. Przeto, przy drugim zaraz akcie zakazano operę Adryana, i obwiniano Franciszka de Neufchateau o główny występki, iż na taką pozwolił obelgę. Lecz teraz korona na głowie komedyanta nie powinna nikogo przefraszać, i wspomniona opera grana znowu będzie z ukontentowaniem.

Minister wojenny żąda niezwłocznie 100,000 par trzewików dla woysk.

Dnia 9. t. m. oddawał generał Lasne 3 bunczuki Baszy i 71 chorągwiów tureckich zabranych pod Abukirem ministrowi wojennemu w przytomności ministrów, konsyliarzów narodowych, generałów i innych urzędników. Generał Lasne przybywszy do statuy Marsa, miał mowę stosowną do tej okoliczności, na którą mu minister wojenny odpowiedział. Po tej ceremonii miał jeszcze minister mowę na pamiątkę śmierci Washingtona.

List z Vannes dnia 4. t. m. potwierdza wiadomość o poddaniu się buntownika George. Generał Brüne był już zgromadził w tamtejszej okolicy znaczne siły dla zakończenia nagle wojny z Szuanami złączonemi w wielkiej części pod kommandą nayuporniejszego z wszystkich Szuanow naczelnika George. Wszystko już było gotowe do batalii powszechney, lecz w tym momencie buntownicy się poddali, woysko rozpuścili, broń złożyli i wydali.

z Paryża d. 14. Lut.

Buntownicy w zachodnich departamentach poddał się w tak wielkiej liczbie, iż jedna część woysk przeznaczonych do ich pokonania powraca już do swych dawnych garnizonów. Jeden z nayuporniejszych naczelników Frotté pisał dnia 8. t. m. do generała Chamberlaca list następujący:

„Donoszę W Panu, iż w tym momencie pisałem do generała Hedouille, donosząc, że podobnie jak inni naczelnicy Szuanów dla spokojności Francyi poddać się chcę

prawam Rzplitey. Gdy pomyślność mojej oyczyny nad wszystko przekładam, przeto nieomieszkać poświęcić iey moy osobisty intereff.”

„Ponieważ zaś, jak się spodziewam, po odebraniu moiej odpowiedzi od generała Hedouille woyska pod moją kommandą zostające broń złożą, jak już to uczyniły woyska kommanderowane przez moich drugich kollegów, więc proponuję W Panu tym czasem zawieszenie broni, do czego już zostajęcym pod moją kommandą rozkaz udzieliłem. Jestem i t. d.

(podp.)

Frotté.

Generał Chamberlac dał na ten list następującą odpowiedź:

„Stosownie do rozkazów moiego rządu niemogę się wdąć z W Panem w żadną negocyacyą. Jeżeli jednak W Pan chcesz wydać broń, przyrzekam, iż się za nim do rządu wstawię. Wysłałem jeszcze dziś moiego adiutanta do generała Brüne, i pierwszego Konsula, a potem doniosę W Panu o ich odpowiedzi. Nieprzyjacielskich zaś kroków nie mogę prędey wstrzymać, dopóki mi W Pan nie wydasz 3000 karabinów.”

(podp.)

Chamberlac.

Słychać, że Frotté nie czekał na odpowiedź generała Brüne, lecz osądził bydcz rzeczą potrzebną, popłynąć do Anglii. Scepeaux, inny główny naczelnik Szuanow, ma się dziś znajdować w Paryżu. W okolicach uspokojonych zupełnie muszą Xięza dawać na piśmie następujące rewersa:

„My Xięza i duchowni katolickiey religii przyśięgamy i zaręczamy niniejszém piśmie, iż używać będziemy środków naszego urzędu kaznodzieyckiego i pasterkiego do utwierdzenia pokoju, oraz przeszkadzać, aby wieśniacy w naszych parochiach nie sprzeciwiali się zbroyną ręką przepisom Rzplitey.”

Z Włoch donosi generał Massena, że dywizya generała Arnauld dnia 27. Stycznia do Sestry wkroczyła, i tam zapas zbo-

za należącego do Austryaków zdobyła; także przeszło 30 Austryaków w niewolę zabrała.

Słychać, że względem neutralności Szwajcaryi rozpoczęto negocyacye. Pod Besancon ma być wytknięty oboz dla armii rezerwowej z 16,000 ludzi, i tym końcem wydano już rozkaz wszystkim nowo uformowanym batalionom, aby się tam udały.

Donoszą z Batawii, że Piemont gotów jest do powstania przeciwko Austryakom, Hollandya używa wszelkich środków obrony na swych brzegach. Retyrada Moskalow do ich kraiu nie podpada żadney wątpliwości. Departamenta zachodnie są uspokoiene, Anglia nie okazuje się być tak daleką od pokoju, iak dawniey, a Austrya zdaie się nachylać do negocyacyi.

Przez Berlin, mówi ieden z tutejszych dzienników, podaliśmy nasze propozycye pokoju Austryi, i Król Jmć Pruski stara się usilnie, aby się stał pośrednikiem między tak różnemi względem siebie interessami.

Wszystko jest spokojne na obydwóch brzegach Loiry. Anglicy pobrali na okręty resztę broni i pieniędzy przeznaczonych dla armii naczelnika Szuanow George, która się już dziś poddała prawom Rzpltey, 15,000 Szuanow w departamencie Morbihan żądali, aby mogli być wcielonemi do maszych woysk.

Cesarz przywołał generała Kray do Wiednia, dla powierzenia mu kommandy nad armią reńską.

W mieście Valencyi odprawił się obchod pogrzebowy za zmarłego tam Papieża Piusa VI. wśród wielkiej uroczystości i licznego zgromadzenia ludu. L'ami des loix mówi z powodu tego, co następuje: Miasto Valencya nie ma tyle domow, w którychby zmieścić się mógł tłum pobożnych cudzoziemców przybyłych z wszystkich okolic na uroczystość pogrzebową Oyca Ś. Ta ceremonia wspaniała nie jest bez korzyści dla Rzpltey; od tego czasu iak nakazaną została,

działo zmarłego Papieża nie przestaje czynić cudow, leczy choroby epidemiczne, zwraca rekwizycyonistow i konskrybentow do ich korpusow, napełnia kassy podatkowe, wpaia w więzy tolerancyą, i wybiia realistom z pamięci władzę królewską.

z Strażburga d. 10. Lut.

Obywatel Duroc pierwszy adiutant Konsula Buonaparte przejeżdżał tu w tych dniach z depeszami do generała naczelnika Moreau, które, iak powiadaią, mają być bardzo wielkiej wagi. Listy z Bazylei dnia 8. donoszą, iż Duroc przybył do tego miasta, że generał Moreau wyprawił zaraz dwóch kuryerow do Paryża, i że podług poruszeń, które widać między woyskami od tego momentu, zdaie się, że obroty wojenne zaczną się w krótce.

z Moguneyi d. 13. Lut.

Jeszcze tu przybywają ciągle woyska części od wyższego, części od niższego Renu. Większa część ich rozłożyła się z tamtej strony Renu w takowym stanowisku, które się przez cały Reingau, przez Visbaden aż do Limburga rościąga. Całe to lewe skrzydło armii reńskiej, wzmocnione będzie jeszcze przed początkiem Marca aż do 50,000 ludzi. W całej armii reńskiej znajduje się 20,000 kawaleryi, i 8 regimentow konney artyleryi, z których każdy prowadzi z sobą 32 armat i 16 haubicow. Jeżeli przed początkiem Marca pierwsze zasady pokoju nie będą podpisane, przeto w pierwszych dniach t. m. cała armia reńska przeprawić się ma na lewy brzeg Renu i rozpocząć nieprzyjacielskie kroki.

z Hagi d. 7. Lut.

Okolo uzbroienia stanowiska Oastrioum w północney Hollandyi pracują nieustannie, i iak wszystkie fortyfikacye będą gotowe, stanowisko to będzie iednym z najmocniejszych w Europie. Także zbroją stanowisko Grep w Geldryi, oraz powiększone być mają fortyfikacye twierdzy Delfzyl i usypa-

ne baterye na brzegach prowincyi Grönin-
gen.

Spostrzegamy, że nasz Dyrektoryat mie-
wa częste konferencye, do której generał
Augereau i francuzki poseł Semonville
często wzywani bywają. Zdaie się, że mię-
dzy niemi dobra panuje harmonia.

Zapewniają, że podczas iedney konfe-
rencyi odprawioney w dniach ostatnich mię-
dzy niektórymi członkami rządu i generałem
francuzkim ułożono plan kampanii, podług
którego nasze woyska mieć będą udział czyn-
ny w operacyach wojennych.

z Frankfurtu d. 15. Lutego.

Austryacy pomnażają się codzień w tu-
tejszey okolicy, ich liczba wynosi już wię-
cey 6000 ludzi, i ma pomnożyć się do
10,000. Xiążę dziedziczny Homburg kom-
menderować będzie tą dywizyą.

z Rzymu d. 30 Stycz.

Niedostatek żywności panuje tu ciągle.
Każdemu mieszkańcowi nie rozdaią tu wię-
cey iak tylko po 5 uncyw chleba. Wyda-
no tu odezwę nakazującą wszystkim właście-
sielom gruntow w prowincyach sąsiedzkich,
aby wyznali, iak wiele mają u siebie zboża,
oraz, żeby nie zatrzymywali więcey dla swo-
jej potrzeby tylko tyle, ile wystarczy może
na 3 miesiace.

Kommandant austryacki w Viterbo po-
zwolił wywieść z tej prowincyi 2000 miar
zboża dla uprowiantowania Rzymu.

z Włoch d. 3. Lut.

W Rzplitey Lukańskiej zdjęto wszystkie
herby tej Rzplitey, a powywieszano na ich
mieysce orły cesarskie.

Ponieważ drogi prowadzące do genueń-
skiej fortecy Gavi dla artyleryi wcale są
niedostępne, przeto Austryacy zakładają te-
raz inną nową drogę, sprowadziwszy do te-
go wielką liczbę chłopow. Jak tylko to dzie-
ło będzie ukończone, nastąpi zaraz oblężenie
fortecy Gavi.

Z Belinzony przyszła wiadomość, iż

patrol austryacki rekognoskując górę S. Go-
tharda, zastał ją całą opuszczoną przez
Francuzow.

Między woyskami francuzkiemi w Ge-
nui nie ustają choroby i dyzercye.

z Włoch d. 6. Lut.

Podług doniesień z Ceva, Francuzi po-
większyli się nader znacznie w Savonie, a
w Vado sypią z pośpiechem szanice; garni-
zon w Finalu wzmocniony został nie da-
wno aż do 5000 ludzi. Francuzi czynią usta-
wicznie rozmaite marsze po kraiu genueń-
skim. Niedostatek żywności w armii fran-
cuzkiej jest ieszcze wielki; zaczęto już ied-
nak rozdawać każdemu żołnierzowi codzień
po porcyi chleba i słoniny. Choroba epide-
miczna głodzi ieszcze wiele ludzi.

Admirał Keyth popłynął z Livorno
pod Genuę dla kierowania oblężeniem tego
miasta.

z Szwaycaryi d. 8. Lutego.

Nowy francuzki poseł obywatel Rhein-
hard przybył z całą swoją familią do Bern.
Następująca odezwa generała Lecourbe,
a szczególniej rozkazujący ton iey czy-
ni tu nie mało wrażenia.

„Lecourbe, generał lieutenant i kom-
mandant prawego skrzydła.”

„Uważając, iż złe i popsute drogi prze-
szkodami są wielkimi w dowożeniu żywno-
ści dla armii, także, że mieszkańcy Helwe-
cyi naprawiając ie swoiemi zaciągami, wła-
sne w tym znajdują korzyści, przeto stanowi
generał, co następuje:

„1) Kantony Baden, Bazylea, Solo-
thurn, Argau i Zürich wzywają się, aby
drogi w swych kantonach naprawić kazaly.”

„2) Kantony Frikталu mają także na-
prawiać drogi podług rozkazow, i pod dozo-
rem kommanderujących tam generalow.”

„3) W 8. dni po odebraniu niniejszey
rezolucyi, kantony nienaprawiające swych
droch, albo podeyrzane o opieszałość, obo-
wiązane będą zapłacić należytość dzienną

tym robotnikom, którzy do naprawienia drog użyć będą."

„5) Generalom i kommandantom miejscowym zaleca się, aby pilnowali tej naprawy, i odpowiedzieli za wszelką zwłokę, jeżeli by ją nastąpiła. W Zurych dnia 2. Pluiose 8. roku."

(podp.) Lecourbe.

Od brzegów Menu d. 15. Lut.

Między Elektorem Bawarskim i wydziałem stanów wynikło nieporozumienie się. Elektor ustanowił tymczasem dwa podatki, i żądał, aby z tych co tydzień 200,000 złotych do wojennej kasy płacono; lecz przyrzekł, że jeszcze w tym roku przedsięwzięta być miała rewizya wszystkich dawnych podatków w Bawaryi. Tu żądał wydział stanów od Xiążęcia zwołania seymiku dla zaradzenia ułomności gospodarstwa krajowego, i dla założenia tym sposobem mocnych fundamentów owej pomysłności, wielkości i godności, do których Bawarya zdatną jest. Na końcu podanej w tej mierze deklaracyi wyrażono jest, co następuje:

„Wśród takowego położenia rzeczy, rozumie się samo z siebie, iż się nie możemy wdać ani w zezwolenie na nadzwyczajne posiłki do obrony kraju, ani w zupełne reformy, ani w obciążenia przedmiotów znaczney wagi, owszem podobne interesa jedynie do seymiku odeślane być muszą."

Zdaie się, że Elektor nie przyjął łaskawie tej deklaracyi, gdyż wydał zaraz rozkaz wydziałowi, aby swoje sesyje przentostł natychmiast z Muniach do Landshuth.

z Donauschingen d. 9. Lut.

Zdaie się niestetyż być pewną rzeczą, iż armia utraci ukochanego powszechnie Arcy Xiążęcia Karola. General Kray spodziewany tu jest za 8 dni, i mieć będzie z Arcy Xiążęciem Karolem konferencyą. Jesteśmy tu przekonani, iż woyna rozpocznie się znowu, do której jesteśmy gotowi, i za 8 dni cała armia może ruszyć do boju, ale nie

pomknie się zapewne jednak dalej, iak do Renu.

Batalion grenadyerow Arcy Xiążęcia Karola otrzymał niedawno nową chorągiew poświęconą wśród wielkiej uroczystości. Przy tej okoliczności miano do woyska mowę, której osnowa jest następująca:

„Chociaż nowy porządek rzeczy ustanowiony został we Francyi, wiele jednak jeszcze potrzeba, aby zabezpieczyć spokoynosc Europy i niepodleglosc Niemiec."

„Przywlaszczenia, za pomoca których zrodla srodkow woiennych tak znacznie powiekszone zostaly we Francyi, owo systema trwogi, ktore tak wiele przylozylo sie do wzmocnienia armiow, ow krzyk wolnosci, ktory przez tylu oszukanych z radością byl przyięty, wszystkie te sposoby oddaly pod moc nieprzyziaciela wielkie prowincye, w srodku ktorych iego pycha moglaby znalezc sposobnosć zawoiowania innych narodow, i uczynic ich swemi hołdownikami oraz niewolnikami."

„Do waszey więc odwagi, do uczucia waszych obowiazkow nalezy, przytlumic ową pyche nieprzyziaciela, i wstrzymac ją w granicach, w ktorych iego niespokoinosc i iego duma nie potrafią bydz niebezpiecznymi dla spokoynosci i niepodleglosci innych narodow."

z Donauschingen d. 9. Lut.

Dnia 5. Lutego wieczorem, cale pospolite ruszenie w Ortenau, w dolinie Kinzig, i t. d. musialo stanc pod bronia i maszerowac, poniewaz z tamtey strony Renu spostrzeżono znaczne poruszenia, i obawiano się nieprzyziaci lskiego ataku z strony Kehl; lecz nie nastapil żaden.

Z generalem Kray spodziewany tu jest także cesarski minister przy armii, hrabia Lehrbach. Dla obydwuch gotowe już są stancye.

z Bayreuth d. 18. Lutego.

Donoszą z Wenecyi pod dniem 7. Lu.

tego, że jeszcze do tego dnia żadnego nie obrano tam Papieża.

Podług doniesień z Turcyi, mieszkańcy Bośni i nie chcą oddać Porcie winnego posuszeństwa. Już trzeci Firman wyszedł do nich, z rozkazem, aby przeciw Francuzom maszerowali. Lecz ci stają się coraz bardziej uporzeczywsemi, i obstawiają przy swoich przywilejach, podług których do obrony tylko swego własnego kraju maszerować są obowiązani. Basza Trawniku zwołał do siebie z tego powodu wszystkich zostających pod jego rozkazami kapitanów, żądał od nich raportów, i te potem Porcie odesłał. Ciekawi jesteśmy, jaki ztąd wyniknie skutek.

Austryaccy ministrowie w Ratyzbonie zalecili tamtejszym Redaktorom gazet, aby się w przyszłości chronili wszelkich nieprzyzwolonych wyrazów przeciwko francuzkiej Rzplcey.

z Hanau d. 18. Lut.

Dotychczasowa spokojność oręża na lewym brzegu Renu w okolicy Moguncyi zdaje się już zbliżać do swego końca. Dnia 10. t. m. przepawiła się znaczna liczba woysk francuzkich w Moguncyi przez Ren, które się potem aż do okolicy Limburga nad Laną rozszerzyły. Do Moguncyi przybywa jeszcze ciągle wiele woysk francuzkich,

z Konstantynopola d. 12. Stycz.

Ponieważ wojenne obroty Wielkiego Wezyra przeciw Francuzom teraz wstrzymane zostały, przeto Sir Sydney Schmid użył tego czasu spokojności oręża do podróży spacerowej i odwiedzenia w Jeruzolimie z wielkimi uroczystościami grobu Chrystusowego.

„Wylechał on z tureckiej głównej kwatery z jedną częścią swoich maytków i żołnierzy morfkich w towarzystwie tureckiej kawaleryi, i odprawił wśród woyskowej muzyki uroczysty wjazd do Jeruzolimy. Bawił się tam przez 3 dni, i podczas całej jego

bytności wiała bandera angielska na facyacie klasztoru i nad grobem świętym.”

„Chcąc odwiedzić grób święty, udał się do niego z uroczystą procesyją, i kazał nieść przed sobą angielską banderę; woenna muzyka poprzedzała procesyją. Sam zaś za przykładem chrześciańskich pielgrzymów nieśł ieden krzyż podobny tym, iakie mnichy tamże przy procesyjach rozdawać zwykli. Od grobu udał się do kościoła Salomonowego, który Turcy w Meczet zamienili, i do którego żadnemu chrześcianinowi przytąpić nie wolno.”

Różnaita Wiadomości.

Moskiewski generał Bauer, który był do Anglii posłany, powrócił dnia 3. t. m. do Pragi, a ztamtąd udał się do Peterzburga.

Neapolitański poseł Markis de Gallo, który dawniej przyłożył się do zawarcia pokoju z Francuzami, powrócił z Peterzburga do Wiednia.

W Węgrzech wybrano końcem wzmocnienia armiiw austryackich, 26,000 ludzi, a w dziedzicznych państwach austryackich 24,000. Krakow i Sandomierz, tudzież nowo nabyte prowincye, prawie ogolonione są z ludności.

Względem przyszłego przeznaczenia Arcy Xiążęcia Karola rozmaite są pogłoski. Jedne mówią, że powróci do Pragi, gdzie jest Gubernatorem. Podług drugich uda się do Włoch dla obięcia najwyższej kommandy, a podług trzecich, ma zostać się nad Renem.

Stosownie do doniesień z Palermu, 800 oficerow neapolitańskich, którzy się podczas rewolucyi z Francuzami byli złączyli, ofiarowali się służyć iako prości żołnierze pod czas oblężenia Malty, i nadgrodzić odwagą ów błąd. Z Sycylii poślano z pośpiechem do Malty kilka tysięcy drabin do szturm.

W Hiszpanii umarł sławny dzieiopis

Don Munnes. Napisał on więcey 138 Tomow; iego uczone uwagi ściągaly się naywięcey do Ameryki.

Pisma publiczne wnoszą, że wybor nowego Papieża ieszcze bardzo odległy jest, i że nawet nie porozumiano się ieszcze, i nie ugodzono względem tego, iak daleko w przyszłości iego władza rościagać się ma.

Ponieważ wiadomo, że Szwajcarya ieszcze żadney nie ma konstytucyi, i każdemu tam wolno jest ułożyć plan konstytucyi podług swoich wyobrażeń; przeto także Obywatel Nageli w Zürich napisał pod czas godzin wolnych od pracy projekt konstytucyi, który osobliwym jest, z przyczyny niektórych szczególnych wyobrażeń. Proponuje on między innymi ustanowienie rady sprawiedliwości i obyczajow, kończąc rozdział o władzy prawodawczej następującym artykułem:

„Lud Helweckiey Rzpltey zezwala z swojej strony na ustanowienie powszechnego prawodawstwa wszystkich oświeconych narodow, do którego każdy milion ludzi iednego poseła Deputata. To prawodactwo ma mieć pełnomocnictwo do stanowienia takowych urzędzeń, które przewyższają siły iednego narodu, a pożyteczne są kilku narodom; n. p. Wygubienie ospy, połączenie iednego morza z drugim, albo wielkich rzek przez nowe kanały, iako to: Oceanu z morzem południowem przez cieśninę Meksykańską, morza śródziemnego z morzem czerwonym przez cieśninę Sues, rzek Renu z Rhonem, jeziora Konstancyenkiego z Dunajem i t. d.”

Uniwersał

O wyprowadzaniu drzewa w prowincyi nad rzekami Odrą, Ukrą i Wisłą sytuowanych, to jest: z Marchii Elektoralneiy, z Nowey Marchii, z Pomeranii, z Pruss-Południowych i Zachodnich i z Dystryktu Noteckiego. My Fryderyk Wilhelm z Bożey Łaski Krol Pruski &c. &c. Oznajmujemy i podajemy niniejszym uniwersałem do wiadomości. Ponieważ wyprowadzanie drzewa wszelkiego gatunku z prowincyi i nad rzekami Odrą, Ukrą i Wisłą sytuowanych, to jest: z Marchii Elektoralneiy i Nowey, z Pomeranii, z Pruss-Południo-

wych i Zachodnich i z Dystryktu Noteckiego, od kilku lat tak się pomnożyło, iż sprawiedliwie obawiać się urzeba, żeby nawet te prowincye na przyszłość nie miały niedostatku drzewa, albo żeby to drzewo do ekstradynaryinnej wysokiey ceny nie przyszło. Nadto szkody przez wafionki i przez szturm w puszczech poczynione tego wyciągną, żeby użyć potrzebnych środkow dla zabezpieczenia własney krajowey potrzeby, przeto uznaliśmy za potrzebną tak względem naszych własnych iako też względem partykularnych, maistom, lub komukolwiek bądź należących puszczy i borow bez różnicy i względem dalszego wyprowadzenia drzewa z przereczonych prowincyi tym uniwersałem następujące uczynić postanowienia, które tak długo trwać mają, poki bory znowu do dobrej pory nie przydad.

§ 1. Wprowadzanie drzewa sosnowego budynkowego zakazane bydz ma odtąd, pomieważ podług uczynionego pomarkowania, nie masz tyle grubego drzewa sosnowego, ile go potrzeba, drzewo też średnie i budynkowe potrzebuie do wzroitu czasu i oszczędności.

§ 2. W rownym sposobie zakazane też bydz ma wyprowadzanie drzewa opałowego bukowego, dębowego, sosnowego, olszowego, brzożowego i innego w powszechności w tym sposobie, iż tylko to drzewo wyprowadzone bydz może, które do spalwienia drzewa użytkowego pozwolonego koniecznie potrzebne jest.

§ 3. W szczególniejszych jednakowo zdarzeniach po nastąpioney wprzod indagacyi ze strony Kamery, i po nastąpioney aprobacyi przez Departament Skarbowy i Leśniczy naszego generalnego Dyrektoryi czyniac excepcya od powszechney reguły, pozwolono bydz ma wyprowadzać maie partye drzewa budynkowego i opałowego za paszportami wydanemi bydz mającemi, kiedy id drzewo podług pryncypow Leśniczych co do wielości i całosci z borow i lasow wywiezione bydz może, których dla odległości transportu, i potrzeby prowincyi i okolic drzewa niedostatek mających bynajmniej albo w części inaczej używać nie można.

§ 4. Przeciwnie wolno będzie i nadal, tak iak dotąd używanie borow do krajowego handlu i do przedawania drzewa z iedney prowincyi do drugiey. Równie też pozwolony bydz ma wywoz drzewa użytkowego dębowego, bukowego i innych gatunkow, iako też wszelkich towarow z tego drzewa robionych, to jest: klepek w różnych gatunkach drzewa okrętowego blochow, kandyzow, i balek hamburskich, byle tylko bory przez to pustoszone nie były, lecz onych podług pryncypow Leśniczych używano.

§ 5. Do takowego wyprowadzenia drzewa z prowincyi nad rzekami Odrą, Wisłą sytuowanych za granice, potrzeba zawsze bez różnicy mieć paszport. Te paszporty wydawane będą wspólnie od Departamentow Skarbowego i Leśniczego naszego generalnego Dyrektoryi, które Departamenta postanowią też kondycye, pod którymi żądany wywoz drzewa pozwolonym będzie. Nie powinien więc nikt bez paszportu, albo nie czyniwszy zadosyć umieszczonym w nim determinacyom, lub więcey iak w paszporcie wyrażono drzewa budynkowego, okrętowego, lub opałowego wyprowadzać, na co szczególniey nast officialisci akcyzy i cel i szluz pilny dozor mieć powinni, podpadać ma konfiskacie całej partyi. Z tej partyi dostanie się trzecia część wartości temu, któryby takową kontrawencyą odkrył i

zacy donioł. Dwie z trzech części zaś do funduszu na wsparcie okolic niedostatek drzewa cierpiących, nad którym funduszem dyspozycya zostawiona Kamerom.

§. 6. Poszukiwanie pozwolenia na wyprowadzenia drzewa, powinno nastąpić w Kamerze przed zawarciem jakiego handlowego kontraktu i pierwsiem się drzewo ciąć zacznie, w przeciwnym razie paszport wydanym nie będzie. Rozkazujemy więc wszystkim w ogólności i każdemu z osobna szczególniej naszemu Generalnemu Dyrektoryo Kamerom Wojskowo Ekonomicznym, tudzież naszym Officialistom akcyzy, cel i służ, niniejszym uniwersałem łaskawie i serio, żeby tego naszego postanowienia doglądali i przestrzegali, publikacją też onego przyzwycie udysponowali.

Który to uniwersał oryginalny podpisałismy własną ręką i rozkazalismy wycisnąć pieczęć naszą Królewską. Działo się i Dan w Berlinie dnia 7. Stycznia Roku 1800.
Fryderyk Wilhelm.

(L.S.)

Baron de Heinitz. de Werder. de Vofs.
de Harderberg. de Struensee.
de Schroetter. de Barcusprung.

Citatio creditorum. Królewka Półudniowo-Pruska Regencya tuteysza uwiadomił niniejszym obwieszczeniem, że względem majątku składającego się z iednego domu w Gnieźnie, z rozmaitych sprzętów należącego do powiatowego Exaktora poborowego Gregorego w Gnieźnie, który z przyczyny niewyrachowania się kasier do processu fiskalnego pociągnionym jest, konkurs kredytorow rozwołczęty został. Przeto zapożywiają się na mocy niniejszego obwieszczenia wszyscy nieznanomi wierzyciele, którzy do konkursowej masy Gregorego ex quocunq; capite iakie pretensye mieć myślą, aby wprzeciagu 3 miesięcy swoje pretensye naszej tuteyszej Regencyi na piśmie albo protokołu podali, kopie dokumentow, na których się też pretensye gruntują, przyłączyli, i naypożniej na zawitym terminie likwidacyi dnia 17. Czerwca a. c. rano o godzinie 10. przed naszym Regencyinym konsyliarzem Leuchertem jako mianowanym do tego deputatem osobiście albo przez prawnych pełnomocnikow stawili się, swoje pretensye do masy Gregorego podali, usprawiedliwili, i rzetelność ich należycie okazali, i tym końcem wszystkie znajdujące się w ich ręku dokumenta, papiery i inne dowody do terminu przynieśli, i swego umieszczenia potem w mającym być ułożonym dekrete prioritatis oczekiwali. Tym wszystkim, którzyby dla zbytney odległości, lub innych prawnych przyczyn mieli przeszkodę w osobistym stawieniu się, proponują się, jeżeli tu żadaey znajomości nie mają Justyc komisjarze Früzon, Bejer młodszy, Guderyan młodszy i Müller, z których sobie iednego obrać, i tegoż informacją i plenipotencyą opatrzyć mają. Przy upłynięciu zaś wyznaczzonego wyżej termi-

nu niestawiający wierzyciele niech się spodziewają, iż już z swemi pretensyami sluchanemi nie będą, że będą od masy konkursowej Gregorego oddaleni, i że w tey mierze względem innych wierzycielow wieczne im milczenie nakazane zostanie. Podług czego więc niewiadome Gregorego wierzyciele zachować się mają. W Poznaniu dnia 27. Stycznia roku 1800.

Uwiadomienie. W spichrzu kupcow Kuhlbrunn i Hermana w Bydgoszczy, ieszcze znajduią się miejsca do nasypiania zboża, do nacięcia.

Do zadzierżawienia. Na terminie dnia 31. Marca roku tegoż mają być w dworze w Szczytnikach z rana o godzinie 9. następujące dobra Szczytniki, Popow, Wawry, Tekliny i Kobielarka, Kuczówola i Korzekwin, Marcinwacz, Cienia i Michałów na sześć letnią arenę publicznie przez licytacją wypuszczone. Majacy ochotę licytować zapraszają się na termin powyższy, więcej dających utrzymać się mają. Ci zaś, którzy o dochodach i kondycyach dowiedzieć się chcą, tymże niżej podpisany przyrzekł o wszystkim tym uwiadomić, lub też życzącym prywatnie wypuścić i kontrakty zawrzeć, jednak ci, którzy takowe prywatnie kontrakty zawrzeć sobie życzą, zawczesno przed terminem powyższym ułożyć się mają, iżby też znowu dla uwiadomienia innych, iż też d. bra są już wypuszczone, do gazet podane być mogło. Działo się w Szczytnikach dnia 16. Lutego roku 1800.

C. A. I. v. Stelling.

Do zadzierżawienia. Na mocy rozkazu od zwierzchności zaszęgo, sklep pod tuteyszym ratuszem będący, więcej dającemu w arenę puszczoney być ma, do ktorey licytacyi trzy termina, to jest; 7. 14. i 21. przyszłego miesiąca, a to zawsze o 11. godzinie przed południem w sefjlonalney izbie magistratu wyznaczone są. W Poznaniu dnia 18. Lutego roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

Do zadzierżawienia. W powiecie Warty leżąca wieś Luboka, ma być od 1. Czerwca r. b. na 6 lat więcej dającym w dzierżawę puszczonea. Mający ochotę dzierżawy mogą się na terminie 31. Marca a. c. tu u mnie w Koźminku znajdować, i oświadczyć, co każdy pod mającemi im być oznajmionemi warunkami, będzie miał wolą dać. Puszczenie tey wsi w dzierżawę nastąpi po zaszęy aprobacyi dziedzica. W Koźminku dnia 8. Lutego roku 1800.

Titrel, Justitzrath et Commissarius perpetuus w departamencie Kaliskiej Regencyi.